

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

ΑΡΙΘ. 304.

ΕΝ ΣΥΡΩ ΤΗΝ 28. ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1845.

ΕΤΟΣ Ζ'.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.

Ἀφοῦ ἡ ἀντιπολίτευσις ἀποκρῶντως ἐγνώρισεν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἀπολαμβάνον τὴν εὐνοίαν τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Βασιλέως, ὡς τὸ μόνον δυνάμενον νὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν κρίσιμον θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρέθη μετὰ τὴν ἐγκαθίστασιν τοῦ Συντάγματος, παγιοῦται ὁσημέραι, ἐνισχύεται καὶ καθίσταται ἀκλόνητον, ἐπιδιόκονον ὅλην τὴν προσοχὴν τῆς εἰς τὴν Γερουσίαν, ἐλπίζουσα ὅτι ἡ πλειονοψηφία τοῦ σώματος αὐτοῦ δὲν θέλει ἐγκρίνει τὸν ὑποβληθέντα εἰς αὐτὸ προϋπολογισμόν τοῦ κράτους, ὡς τὰ νομοσχέδια τ' ἀφορῶντα τὴν σύστασιν τῶν Νομάρχων καὶ τὸν νέον τῶν ὑπουργείων ὁργανισμόν, καὶ εἰ θέλει κατασταθῇ οὕτως ἀνυπερβάτον πρόσκομμα εἰς τὰς ἐθνικοσωτηρίους σκοποὺς τῆς Κυβερνήσεως. Ταῦτα δὲ ἀρδύτως ἐξάγονται ἀπὸ τὰς φήμας τὰς ὁποίας ἀκαταπαύστως διαδίδει, καὶ ἀπὸ τὰ δημοσιευόμενα διὰ τῶν ὁργάνων τοῦ τύπου τῆς διάφορα ἄρθρα, τὰ ὁποῖα διδόν ἀφορμὴν εἰς τὰς ἐπομένους σκέψεις μας.

Ἡ Γερουσία κατὰ τὸ Συνταγματικὸν πολίτευμα εἶναι βουλευτικὸν σῶμα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐκλεγμένον καὶ μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁποίου ἐκλέγονται μετὰ τῆς μερίδος τῶν πολιτῶν εἰς εὐς μᾶλλον ἐνδιαφέρει ἡ συντήρησις τῶν καθεστώτων, ἡ στερέωσις τοῦ θρόνου, ἡ παγίωσις τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ τῶν νόμων ἐνίσχυσις· σκοπὸς δὲ τοῦ διορισμοῦ τοῦ εἶναι τὸ νὰ μεσολαβῇ μετὰ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Βασιλέως, ὁσάκις τὰ δύο ταῦτα στοιχεῖα ἦθελον εὐρίσκεσθαι εἰς διαφωνίαν. Ἀλλ' ὅταν τὸ ἔθνος μετὰ τοῦ Βασιλέως τοῦ εὐρίσκωνται εἰς ἐντελὴ ἀρμονίαν, καὶ σύμπτωσι, ὅταν δηλαδὴ ἡ θέλησις τοῦ ὑπουργείου ἦτις ἐκπηγάζει ἀπὸ τοῦ Βασιλέως ἦναι σύμφωνος μετὰ τὴν ἐθνικὴν θέλησιν, ὡς πρὸς τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος, καὶ ὑπὲρ τῆς παγίσεως καὶ ἐνισχύσεως τῆς Κυβερνήσεως τῆς ὁποίας ἔχομεν ἀνάγκην ἀλλοτρίαν, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν ποῖοι λόγοι δύνανται νὰ δικαιώσωσι τὴν Γερουσίαν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, τοῦ ἔθνους καὶ ὅλου τοῦ ἐξευγενισμένου κόσμου, ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἡ πλειονοψηφία τῆς πρὸς ὄλεθρον καὶ καταστροφὴν τῆς πατρίδος καὶ τοῦ θρόνου ἤθελον ἀντίκειναι εἰς τὴν ἐθνικὴν καὶ τὴν βασιλικὴν θέλησιν. Δυσκολοῦμεθα λοιπὸν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ Γερουσία ὡς σῶμα συγγεμένον ἐκ τῶν ὑποτιθεμένων τοῦλάχιστον ἀρίστων τοῦ ἔθνους, εἰς τοὺς ὁποίους, ὡς εἴρηται, ἐνδιαφέρει ἡ συντήρησις τῶν καθεστώτων, ἡ στερέωσις τοῦ θρόνου καὶ ἡ παγίωσις τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν νόμων, φρατρίζον ἤθελον ἀντενεργῆσαι ἐναντίον τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ διορισμοῦ τοῦ, εἰς ὅσα μέτρα τείνου πρὸς σωτηρίαν τῆς πατρίδος καὶ πρὸς στερέωσιν τοῦ θρόνου. Πιστεύομεν ἀπεναντίας ὅτι τὸ σῶμα αὐτὸ θέλει ἐγκρίνει καὶ ἐπιδιοκίμασαι καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν, εἰς τὴν πρώτην μάλιστα σύνοδον, ὅλα τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα τὸ ὑπουργεῖον ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Βουλῆς, ἡτις τεπροσωπεύει τὸ ἔθνος, θέλουν λάβει ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος, ἐνθυμούμενον ὅτι ἐπὶ τῆς συντακτικῆς συνόδου ἔγινε μεγάλη κατακραυγὴ κατὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ἄντεχνου εἰσέτι εἰς τὰ ὅτι μας, καὶ σκεπτόμενον ὅτι καὶ σκληρὸν τὸ λακτίσειν πρὸς κέντρα, τὸ ἀντιπράττειν

δηλαδὴ κατὰ τῆς ἐθνικῆς καὶ τῆς βασιλικῆς θελήσεως· ὅτι ἀναδέχεται μεγίστην ἡλικίαν εὐθύνην ἐνώπιον τοῦ ἔθνους, τοῦ Βασιλέως καὶ ὅλου τοῦ ἐξευγενισμένου κόσμου, διὰ τὰς ἐπιδοκιμασίας συνεπείας πάσης καὶ εἰσασθήποτε ἀντενεργείας του, καὶ ὅτι δικαίως θέλει θεωρηθῇ ὡς κομματικὸν καὶ φρατρίζον, ἀποσπώμενον οὕτως ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν ὁλομέλειαν.

Διακηρύττει ἀκαταπαύστως ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ προφορικῶς καὶ διὰ τῶν ὁργάνων τοῦ τύπου τῆς, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον προβλέπον ὅτι ἡ πλειονοψηφία τῆς Γερουσίας δὲν θέλει ἐπιδιοκίμασαι διάφορα νομοσχέδια ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐγκρίνεται καὶ εἰς αὐτὴν ὑποβληθισόμενα, ἐπρότεινε εἰς τὴν Α. Μ. τὸν βασιλέα νὰ διορίσῃ νέαν εἰς τὴν Γερουσίαν μέλη, πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς πλειονοψηφίας ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἡ Α. Μ. δὲν ἐνέδωκεν εἰς τὴν πρότασιν ταύτην. Ἀλλ' ἡμεῖς γνωρίζομεν μετὰ θετικότητος ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔκαμε κἀμμίαν πρὸς τὴν Α. Μ. περὶ διορισμοῦ νέων γερουσταστῶν πρότασιν· διότι τὰ ἐντιμα μέλη τοῦ σώματος αὐτοῦ ὡς πατέρες τοῦ ἔθνους, ὡς ἄνδρες εἰσινε μεγάλως ἐθυσιασθέντες καὶ ἐμόχθησαν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς εὐνομίας, ὡς ἐπιθυμοῦντες τὴν συντήρησιν τῶν καθεστώτων, τὴν τάξιν, τὴν ἡσυχίαν, τὴν σιερρόεισιν τοῦ ἔθνους καὶ τὴν παγίωσιν τῆς Κυβερνήσεως ἰσχυρᾶς διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος, ἐξαιρουμένων ὀλίγων τινων φρατριστῶν, εἰσινε ἀπελπισθέντες εἰς μόνον τὸν ὄλεθρον καὶ τὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος ἐλπίζον, δὲν θέλουν ἀντενεργῆσαι διόλου εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς· καὶ προσέτι, γνωρίζομεν ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς μας εὐνοῶν τὸ ὑπουργεῖον τοῦ καὶ ἔχων πρὸς αὐτὸ ἐντελὴ ἐμπιστοσύνην, δὲν θέλει ἀρνηθῇ κἀμμίαν πρότασιν τοῦ, ὁσάκις προτεθῇ νὰ ληφθῶσι μέτρα τείνοντα πρὸς σωτηρίαν καὶ εὐμερίαν τοῦ ἀγαπητοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἀς τρέφεται λοιπὸν ἡ ἀντιπολίτευσις μετὰ τὰς ματαίους ἐλπίδας τῆς, ὅτι οἱ ὀλίγοι ἐν τῇ Γερουσίᾳ ὑπάρχοντες φρατρισταὶ θέλουν δυνηθῇ νὰ καταστρέψωσι τὴν πατρίδα πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς.

Ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὁ Πρέσβυς τῆς Γαλλίας κύριος Πυσκατώρης ἀνακληθεὶς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως του, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν πατρῶνων τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀνακαλοῦσα τὸν Πρέσβυν τῆς αὐτοῦ ἀποδοκιμάζει τὴν διαγωγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ὑπουργείου, κατ' ἄλλους μὲν ἀναγκασθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς, κατ' ἄλλους δὲ δυσαρεστηθεῖσα ἀπὸ τὰς ὁποίας ἔλαβε πληροφορίαν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Κωλέττου ὑπεκλήθη ἐπαναστάσεις εἰς τὴν Τουρκίαν. Πίπτει πλέον αὐτὸ τὸ ἀντεθνικὸν ὑπουργεῖον, καὶ ὁ ἐθνικὸς Μυρὸ κερχάτος διορίζεται ἐκ νέου Πρωθυπουργός. Αὗται εἶναι αἱ μυθώδεις φήμες τὰς ὁποίας διέδωκεν ἐσχάτως πάλιν ἡ ἀντιπολίτευσις, ὡφελθεῖσα ἀπὸ τὸν αἰφνιδίον μισογμὸν τοῦ κυρίου Πυσκατώρη, ὅστις πρὸ μηνῶν εἶχε λάβει τὴν ἀδειαν τῆς Κυβερνήσεως του νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ἠναγκάσθη νὰ ταχύνῃ τὴν δι' ἐκεῖ ἀναχώρησιν τοῦ αἵμα ἐπληροφόρηθι ὅτι ἀπέδωκεν ἡ μήτηρ του καὶ ὅτι ὁ πατὴρ του πνέει τὰ λοιπὰ.

Αἱ φήμες αὗται ἐδυσχρέστησαν τοὺς ὅσοι ἐκ τῶν φίλων τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς τάξεως δὲν σκέπτονται, ὅτι ἡ

Γαλλικὴ Κυβέρνησις πώποτε θέλει δώσει εἰς τὴν Ἀγγλίαν τοιαύτην ἱκανοποίησιν μὲ παντελὴ θυσίαν καὶ ἀπώλειαν τῆς ἐπιβόρης τὴν ὁποίαν ἐσχάτῃ ἡδὴ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, οὐδὲ θέλει δώσει πώποτε τοσοῦτον τραπὸν δείγμα ὅτι ἄγεται καὶ φέρεται ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, καὶ μάλιστα προκειμένου νὰ καταστραφῇ ὁλόκληρον ἔθνος, καὶ τοσοῦτον εὐνοούμενον ὑπ' αὐτῆς ὡς τὸ Ἑλληνικόν. Πώποτε θέλει καταδεχθῇ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις νὰ δείξῃ εἰς τὸν πολιτικὸν κόσμον ὅτι εἶναι δυνάμεις δευτερεύουσας, οὐδὲ θέλει ἀποφασίσῃ διὰ κἀνένα λόγον ν' ἀποδοκιμάσῃ τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι διαγωγὴν τοῦ ἀξιοτίμου καὶ φιλελλήνου Πρέσβυ ὡς τῆς κυρίου Πυσκατώρη, ὅστις, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν μετὰ παρρησίας καὶ ἀμερολήπτως, ἔστω διὰ τῶν εἰλικρινῶν συμβούλων τοῦ ἀπὸ πολλοὺς κινδύνους καὶ περιπετειῶν τὴν πατρίδα μας μετὰ τὴν μεταβολὴν τῆς 3ης. Σεπτεμβρίου, καὶ τὸν ὁποῖον ἡ φιλελευθέρη καὶ φιλέλλην Γαλλία ὀφείλει νὰ τιμῇ, ὡς ἐπισύραντα εἰς ἑαυτὸν, διὰ τῶν εἰλικρινῶν καὶ εὐνοϊκῶν πρὸς τὴν πατρίδα μας αἰσθημάτων του, τὴν εὐνοίαν, τὸ σέβας καὶ τὴν ἐγνώμοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ γνωρίζῃ, ὅτι αἱ ὑποψίαι τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἐσχάτως ἡ ὁθωμανικὴ Πόρτα περὶ ταραχῶν καὶ ἐπαναστάσεων ὑποκινουμένων ἤθελον εἰς τὸ κράτος τῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὑπουργείου, ἐνεπνεύσθησαν εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ τοὺς πατέρων τῆς, διὰ νὰ ἐνοχοποιήσωσι τὸ ὑπουργεῖον αὐτὸ ἐνώπιον τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας. Εἶναι ὡσπύτως εἰς κατάστασιν ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις νὰ γνωρίζῃ, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Κωλέττου εἶναι ἄθωον ἀπὸ τὴν συκοφαντίαν ταύτην, καὶ ὅτι ἡ πτώσις μόνον τοῦ ὑπουργείου αὐτοῦ δύνανται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ ταραχθῶσι σημαντικώτατα αἱ μετὰ τὴν Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας φιλικαὶ σχέσεις.

Ἀλλ' ἐπὶ ὑποθέσει ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν Ἀγγλικὴν πολιτικὴν, ἤθελον ἀνακαλέσει τὸν ἐν τῇ Ἑλλάδι πρέσβυν τῆς, ἡ περὶ τὰς αὐτῆς ἤθελον ἐπιφέρει μήπως ὡς ἀποτέλεσμα τὴν πτώσιν τοῦ ὑπουργείου Κωλέττου; πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Τὸ ὑπουργεῖον αὐτὸ στηριζόμενον εἰς τὴν εὐνοίαν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ὡς τὸ μόνον δυνάμενον νὰ σώσῃ τὴν πατρίδα ἀπὸ τοὺς ἐπικειμένους κινδύνους εἶναι ἀκλόνητον· τὸ δὲ Ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν θέλει βέβαια βιβθῇ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τυφλοῖς ὄμμασιν εἰς τὰς ἀγκάλας μιᾶς δυνάμεως ἐπιδουλομένης καὶ τὴν πολιτικὴν του ὑπαρξίν καὶ τὴν θρησκείαν του. Ἐχει καὶ αὐτὸ αἰσθηματὰ συμπαθείας, ὡς εἶναι πασίγνωστον, τὰ ὁποῖα θέλει αὐξήσει καὶ ἐνισχύσει μᾶλλον ἢ περιστάσεις τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖ καὶ ὑπὲρ τῆς ὁποίας εὐχεταὶ ἡ ἀντιπολίτευσις.

Ἀπὸ σέβασμόν μας πρὸς τὸν συντάκτην τῆς Ἀθηναῖς, διὰ τὴν ἀρχιούτητα καὶ τὴν ἡλικίαν του, δὲν ἐπεχειρίσαμεν πώποτε νὰ ἐπικρίνωμεν τὰ εἰς τὴν ἐφημερίδα του καταχωρούμενα ἄρθρα, πολλὰ ἐκ τῶν ὁποίων μετὰ θετικότητος γνωρίζομεν ὅτι παρ' ἄλλων συντάττονται. Ἀλλὰ δὲν ἐδυνήθημεν πλέον νὰ κρατηθῶμεν καὶ νὰ μὴν κατακρίνωμεν τὰ εἰς τὸ φύλλον τῆς 21 Ἀπριλίου καταχωρηθέντα δύο κύρια ἄρθρα, διὰ τὰ ἐν αὐτοῖς παρεκδύσαντα ἀνατίχυντα ψεύδη, καὶ διὰ τὴν παραλογίαν καὶ κουφότητα τοῦ συγκατακτο αὐτῶν.

Γνωρίζομεν ματὰ θετικότητος ὅτι ὁ κύριος Κωλέττης ἐσκόπευε τὸν ὄρθρον τοῦ μεγάλου Σαββάτου νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν πλησίον τῆς οἰκίας του κειμένην ἐκκλησίαν, διότι εἰς τὸν ὄρθρον αὐτὸν δὲν γίνεται καμία ἐπίσημος τελετή· ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμήν ἡτοιμάζετο νὰ ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας του ἐπληροφόρηθη ὅτι ὁ κύριος Καλλιφρονᾶς τῷ ἐπεμψεν ὄχημα καὶ ὅτι τὸν προσεκάλεον ν' ἀπέλθῃ εἰς τὸν τῆς ἁγίας Εἰρήνης ναὸν, διὰ ν' ἀκούσῃ ἐκεῖ τὸν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου ὄρθρον· ἐνδύσας λοιπὸν ὁ Κύριος Κωλέττης εἰς τὴν πρὸ σκληρίων ταύτην ἀπῆλθεν εἰς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Εἰρήνης. Ὅταν δὲ ἐγένετο ἡ λιτανεία καὶ ὁ ἐπιτάφιος εἶχε φθάσει εἰς τὴν Καπνικαρέαν, ἐπειδὴ ἡθέλει ὁ ἅγιος Ἀττικῆς καὶ δὲν ἤδυνάτο ὡς ἐκ τούτου ν' ἀκολουθήσῃ τὴν λιτανείαν εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς πόλεως καὶ ὅποια ἐμελλε νὰ διέλθῃ, διέταξε τὴν ἐπὶ τὸν ἐπιτάφιον εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Εἰρήνης διὰ μίας πλησίον τῆς Καπνικαρέας κειμένης ὁδοῦ· ὁ δὲ κύριος Κωλέττης συμπορευόμενος καὶ φέρων μάλιστα καὶ αὐτὸς τὸν Ἐπιτάφιον δὲν ἔκαμε καμμίαν πρότασιν περὶ τοῦ νὰ διέλθῃ ὁ ἐπιτάφιος ἀπὸ τοῦ Βασιλικὸν παλάτιον, ὡς ἐναντίον τῆς ἀληθείας ἐκθέτει ὁ Συντάκτης τῆς Ἀθηναῖς, καὶ ἐπικαλούμεθα εἰς μαρτυρίαν ὑπὲρ τῶν λεγομένων μας τὸν ἅγιον Ἀττικῆς, τὸν διευθύνοντα τὴν λιτανείαν, εἰς τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ γίνῃ αὐτῷ ἡθέλει γίνεαι τοιαύτη ὑπὸ τοῦ κυρίου Κωλέττου πρότασις.

Ἀλλὰ τί νὰ εἰπώμεν καὶ διὰ τὴν κουφότητα καὶ παραλογίαν τοῦ Συντάκτου τῆς Ἀθηναῖς; τοιμήσαντος νὰ εἰσδύσῃ μέχρι τῆς συνειδήσεως τοῦ κυρίου Κωλέττου καὶ καθόσον ἄφορᾷ τὸ πνευματικόν, καὶ νὰ τὸν προσβάλῃ ὡς δόξαν μὴ ἐκπληρώσαντα πρὸς τῆς ἱερᾶς μεταλήψεως τὸ τοῦ χριστιανοῦ καθήκοντα, ὡς νὰ ἦτον ὁ κηδεμὼν καὶ ἄρρωγός αὐτοῦ ἄγγελος καὶ ἐγνώριζεν ὅτι πρὸς τῆς ἱερᾶς μεταλήψεως δὲν ἐξεπλήρωσεν τὰ χριστιανικὰ του καθήκοντα; Ἀλλ' ἡ κακοήθεια καὶ ἡ ἀγρυπνία συντακτῶν τινῶν τῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐφημερίδων ὑπερβῆναι πάντα τὸν μαρτυρητικὸν καὶ αἰδοῦς, ὥστε τοιμοῦν νὰ πρεσβύσωσι καὶ μέχρι τῆς συνειδήσεως τῶν ἀντιπάλων τῶν, καθόσον ἄφορᾷ τὸ θρησκευτικόν καὶ τὸ πνευματικόν, χωρὶς νὰ συναισθάνωνται ὅτι διὰ τῶν ἐρεσχελίων τῶν αὐτῶν γίνονται καταγέλως ἐνώπιον τοῦ νόμιμον τῆς Ἑλλάδος κοινού, καὶ ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις τῶν χάνει ἀντὶ τοῦ νὰ ὠφελῇται ἀπὸ τοιαύτας καπηλικᾶς φλυαρίας.

Ὁθωμανὸς τις σωματέμπορος ἀφικνῶν πρό τινα ἡμερῶν ἐνταῦθα, ἔφερε μετ' ἐπιστολῶν ἀργυρῶν ἡτοιμασμένων εἰς τῆς Κερκασίας γυναῖκας, τὰς ὁποίας ἡγόρασεν εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν ἐπὶ σκοπῷ νὰ τὰς μεταφέρει εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ ἐκεῖσε νὰ τὰς πωλήσῃ. Τρεῖς ἐκ τῶν γυναικῶν αὐτῶν πληροφορηθεῖσαι ἐντὸς τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου μας, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Συντάγματος θεωρεῖται ἐλεύθερος πᾶς ἀργυρῶντος ἡ δούλος ἀμα πικτήτῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, ἐξήτησαν δι' ἀναφορᾶς τῶν πρὸς τὴν ἐνταῦθα Διοίκησιν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου αὐτοῦ, καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν ἀπελευθερώσιν τῶν. Ἀμα ἔλαβεν ὁ τοποτηρητὴς τῆς Διοικήσεως τὴν ἀναφορὰν ταύτην, μετέβη εἰς τὸ Λοιμοκαθαρητήριον, ὅπου ἐνώπιον τοῦ κυρίου Ἐπιστάτου καὶ τινῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν προσώπων ἐξετάσας τὰς περὶ αὐτῶν ὁ λόγος ἀργυρῶντος γυναῖκας καὶ τὸν κύριον αὐτῶν Ὁθωμανόν, ἐπληροφόρηθη παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ὅτι αἱ γυναῖκες αὗται ἦσαν πραγματικῶς ἀργυρῶντοι, καὶ ὅτι μετεκομίζοντο εἰς τὴν Αἴγυπτον διὰ νὰ πωληθῶσιν ἐκεῖ ὡς ἀνδράποδα. Διεκοίνωσε λοιπὸν ἀπ' ἐκείνης τῆς στιγμῆς πρὸς αὐτάς ὅτι εἶναι ἐλεύθεραι, καὶ διέταξε τὸν τοῦ Λοιμοκαθαρητηρίου Ἐπιστάτην νὰ ἐπιτηρῇ ἐπ' αὐτῶν μέχρι τῆς μετὰ δύο ἡμέρας ἐλευθέρως κοινωνίας τῶν, ἵνα μὴν ἤθελε μεταχειρισθῇ κατ' αὐτῶν ὁ κύριος τῶν Ὁθωμανῶν τὴν παρκαμικρὰν καταπίεσιν· δὲν δ' ἔλαβον ἐλευθέραν κοινωνίαν τὰς ἀπέσπασεν ἀπὸ τὴν συνοδίαν τοῦ Ὁθωμανοῦ, καὶ ἔκτοτε αἱ γυναῖκες αὗται μετ' ἐλευθέρων ὅπως διόλῃ θέλουσιν καὶ συγκατάθεσιν τῶν κατώκων.

εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ συμπολίτου μας κυρίου Νικολάου Ἐλευθερίου, ὅπου εἰσέτι συγκατοικοῦν μετὰ τῆς οἰκογενείας του.

Καὶ φιλανθρωπίας λοιπὸν καὶ σύμφωνον μετὰ τὰ Ἑλληνικὰ ἤθη καὶ ἔθιμα ἔχον ἦτον νὰ μὴν ἰφαιθύναι αἱ γυναῖκες αὗται εἰς τὴν διακρίσιν τῆς σκληρᾶς τύχης τῶν, ἀλλὰ νὰ διαμείνωσι μετὰ τὸν ἐντίμου τινος οἰκογενείας, οἷα εἶναι ἡ τοῦ κυρίου Νικολάου Ἐλευθερίου, ὅπου ὡς εἴρηται διαμείνουσιν κατὰ πάντα ἐλευθέραι καὶ μετὰ πλήρη συγκατάθεσιν τῶν, καὶ νὰ εἰδοποιηθῇ περὶ τῶν διατρεχόντων καὶ ἡ Κυβέρνησις, εἴτε διότι ὁ τῆς Ὁθωμανικῆς Πόρτας ἐνταῦθα ἐδρεύων κύριος Πρόξενος ἀνεχώρησεν αὐθιγμὸν τῆς ἐλευθέρως κοινωνίας τῶν διὰ τὰς Ἀθήνας, διότι δὲν εἰσηκούσθησαν ἐνταῦθα αἱ προτροπαὶ τὰς ὁποίας ἔκχευε τοῦ ν' ἀποδοθῶσιν αἱ ἀργυρῶντοι περὶ τῶν ὁ λόγος γυναῖκες εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ κυρίου τῶν Ὁθωμανῶν, εἴτε διὰ νὰ λαβῇ ἡ Κυβέρνησις πρόνοιαν τινὰ ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ ὅπως δὲποτε νὰ τὰς περιποιηθῇ στερουμένων παντὸς μίσου διατροφῆς.

Αὐτὰ εἶναι τ' ἀληθῆς εἰς τὴν περιστάσιν ταύτην γεγονότα καὶ διατρέχοντα· ἀλλ' ὁ Συντάκτης τῆς Ἀθηναῖς εὐχρετοῦμενος νὰ προσβάλῃ ἀδίκως τὸν τοποτηρητὴν τῆς ἐνταῦθα Διοικήσεως, ὡς μὴ ἀνέκοντα εἰς τὴν ἐντίμον μερίδα του, καὶ νὰ ἀποδείξῃ εἰς τὸ κρινόν τῆς Ἑλλάδος, ὅτι οἱ πιστοὶ τῆς ἐξουσίας ὑπάλληλοι δὲν σεβονται προφανῶς τὸ Σύνταγμα, ἐξέθεσαν εἰς τὸ φύλλον τῆς 21 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός, ὅτι ὁ ὑπάλληλος οὗτος ἠρώτησε τὸ ὑπογείον ἄν' ἡρωστὴν νὰ σεβάσῃ ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, προστάτας εἰς τὸ φύλλον τοῦ αὐτοῦ τόσας ἄλλας φλυαρίας κατὰ τὴν συνήθειάν του, διὰ νὰ δυνήθῃ νὰ παραμορφώσῃ τὴν ἀλήθειαν ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἥτις μετὰ ὅλα τὰ μέσα τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης προσπαθεῖ νὰ καταστήσῃ μνηστὴν τὴν ἐξουσίαν ἀπέναντι τῶν λαῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ συντάκτης τῆς Κερκερίας ἐξυλοκοπήθη πρὸς τινῶν ἡμερῶν ἐν καιρῷ νυκτός ἀπὸ αἰτομα τινὰ ἄγνωστο ἐπ' αὐτοῦ ἐπιτεσσόντα· ταύτην δὲ τὴν πράξιν ἡ μὲν ἀντιπολίτευσις ἀποδίδει εἰς τὸ ὑπουργεῖον, οἱ δὲ ὑπουργικοὶ εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, ὡς δὴ ἔστιν ἐννοημένη ἐπὶ σκοπῷ ἡθικῆς τοῦ ὑπουργείου ἐνοχοποιήσεως, καὶ ἡ κοινὴ γνώμη πρόκειται ἤδη νὰ κρίνῃ περὶ αὐτῆς.

Τὸ κατ' ἡμᾶς, θεωροῦντες ὡς λίαν ἀξιοκατάκριτον τὴν πράξιν ταύτην, διότι ὁ ἐν καιρῷ νυκτός ἐπιπίπτων εἰς πρόσωπον διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἐπ' αὐτοῦ ἐπίθεσιν ὁποιαδήποτε θεωρεῖται ὡς κακοῦργος· δὲν δυνάμεθα ἐν ἐλλείψει ἀποδείξεων καὶ ἐπὶ ἀπλάτῃς εἰκασίας στηριζόμενοι νὰ τὴν ἀποδώσωμεν μήτε εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, διότι δὲν πιστεύομεν ὅτι εὐρίσκονται μετὰ τῆς κοινωνίας μας ἄνθρωποι τοσοῦτον καταχθονίως δουλεύμενοι, μήτε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον σύγκειται ἀπὸ ἀνδράς συνετοῦς, ἐν ἑνὶ ῥέει, μὴ δόσαντας πώποτε δείγματα τοιαύτης κακίας, πολὺ ἀνωτέρους ὄντας τοιοῦτων χαμερπῶν ἐκδικήσεων καὶ ἀδιανοήτων εἰς ὅσας ὑβρεῖς, βλασφημίας καὶ συκοφαντίας προσάπτουν κατ' αὐτῶν οἱ συντάκται τῶν ἐφημερίδων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, μετὰ τῶν ὁποίων συγκαταριθμεῖται καὶ ὁ ἐξυλοκοπηθεὶς τῆς Κερκερίας συντάκτης. Λέγομεν μόνον ὅτι εἶναι πιθανώτερον νὰ ἐξετελέσθῃ ἡ βανδαλικὴ αὕτη πράξις κατὰ παραγγελίαν τινὸς ἐκ τῶν, ὅσοι καπηλικῶς ἐξυβρίζονται καὶ βλασφημοῦνται καθ' ἐκάστην ὑπὸ τῆς Κερκερίας, μὴ δυναμένου ἄλλως πῶς νὰ ἐκνοσηθῇ διὰ τὰς ὑβρεῖς καὶ τὰς βλασφημίας, ὡς ταῦτο συμβαίνει καὶ ἀλλαχοῦ, διότι ἡ κατὰ τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τοῦ νόμου ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ποινὴ δὲν ἀποτελεῖ, κατὰ τινὰς, ἀρκούντων ἐκνοσῶσιν.

Καὶ ἄλλα τοιαῦτα δυσάρεστα φαινόμενα, μετὰ λύπην καὶ τὸ λέγομεν, εἶναι πιθανὸν νὰ ἴδωμεν ἐντὸς τῆς κοινωνίας μας, ἐνὸς ἡ ἀκολασίας ἐνθάρρυνει τὸν κάλαμον τῶν διχαιρῶνται θανάτῳ τὸν τύπον, παραγεμίζοντες τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων τῶν μετὰ λιβελλῶν καὶ μετὰ ἄθρα ἐμπλεῖα ὑβρεῶν καὶ συκοφαντιῶν.

— Κατὰ τὰς ἐκ τῶν Ἀθηνῶν τελευταίας εἰδήσεις ἀκρῆς ἡσυχία ἐπικρατεῖ καὶ ἐκεῖ καὶ εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους.

— Εὐχάριστος ἴδωμεν ὅτι καὶ ἡ ἐν Ἀθήναις ἐκδομένη εἰς τὸ Γαλλικὸν ἰδιωμα ἐφημερίς ὁ Ταχυδρόμος τῆς Ἀνατολῆς παύει ἀπὸ τοῦ ν' ἀντιπολιτευεῖται τοῦ λοιποῦ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἄλλοι συντάκται τῶν ἐφημερίδων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀναγνωρίζοντες ὅτι εἶναι σκολιὰ ἡ ὁδὸς τὴν ὁποίαν βαδίζουν, θέλουν ἐπανέλθει εἰς τὴν τοῦ καθήκοντος, ἐκτὸς τῶν συγγενῶν τοῦ κυρίου Μαυροκορδάτου συντακτῶν καὶ τινῶν πολλὰ στενῶν φίλων του.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἡ ἐνταῦθα καταστημένη ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀσφαλιστικοῦ καταστήματος, προσκαλεῖ τοὺς ὀφειλομένους εἰς αὐτὴν ἀσφάλιστρα διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὁποίων παρήλθεν ἡ κανονισμένη προθεσμία, νὰ πληρώσωσιν αὐτὰ εἰς τὸν Ταμίαν αὐτῆς ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον, ἄλλως θέλει ἀναγκασθῇ νὰ τοὺς ἐνέξη εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον πρὸς ἀπότισιν τῶν εἰς αὐτὴν ὀφειλομένων, ἡ δὲ παρῶσα εἰδοποίησις γίνεται διὰ νὰ μὴ γίνῃ τὸ παραμικρὸν παράπονον εἰς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν πληρωμὴν τῶν παρ' αὐτῶν ὀφειλομένων.

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 28 Ἀπριλίου 1845.

Διὰ Συμβολαιογραφικοῦ πωλητηρίου ὑπ' ἀριθ. 78. γενομένου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Τήνου κυρίου Α. Ἀρμάου, χρονολογουμένου τὴν εἰκοστήν πέμπτην Ἀπριλίου 1845. ἡγόρασα παρὰ τοῦ κυρίου Μιχαὴλ Μαραγκοῦ δύο ἰδιόκτητα χωράφια τοῦ κείμενα τὸ ἐν εἰς θέσιν Μικράδου τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Καριᾶς, πλησιάζοντα τοῦ ὁποίου εἰσιν ὁ Παναγιώτης Ντέος καὶ ὁ Ἡλίας Λεβαντῆς, τὸ δὲ ἕτερον εἰς θέσιν Ἀγρίλα τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Τήνου, πλησιάζοντα τοῦ ὁποίου εἰσὶν ἡ Παπὴ Κωνσταντίνος καὶ ὁ Σπύρος Καραβέλας, ἀπαντα διὰ δραχμὰς 640. ἐλεύθερα παντὸς χρέους, ὑποθήκης, καὶ ὅλα ταῦτα ἐγγυούμενος ὁ μνησθεὶς Μιχαὴλ Μαραγκοῦ ὅθεν προσφώνων τὴν παροῦσαν μου διὰ τῆς ἐν Σύρῳ ἐκδομένης ἐφημερίδος τοῦ Ἑρμοῦ, προσκαλῶ δὲ τοὺς ἐχόντας δικαίωμα ἀπαιτήσεως νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης πρὸς ἐσχάτησιν παντὸς δικαίωμάτος τῶν ἄλλως θέλει θεωρεῖσθαι παραγεγραμμένον καθὲς δικαίωμα ἐπὶ τῶν εἰρημένων χωραφίων.

Ἐν Τήνῳ τὴν 28. Ἀπριλίου 1845.

ὁ ἀγοράσας

Ἀντώνιος Σοφινάκης.

Ἡ λυσσῶσα ἀντιπολίτευσις.

Δὲν ἤρκεσαν ἀπείρων ἐνικυτῶν ἐπαχθῆς καὶ δυσφύρης τος δουλείας εἰς τὴν ὁποίαν ἔκειτο ἀναξιοπαθὲς ἡ πατρίς μας· δὲν ἤρκεσαν τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα δυστυχήματα ἀλληλοδιαδόχως καταμαστίζαντα τὸ ἔδαφος αὐτῆς· δὲν ἤρκεσαν, λέγομεν, τόσαι καὶ τόσαι κατὰ τοῦ δυστυχῆ Ἑλλήνος καταδρομαὶ, τὰς ὁποίας οὐδὲ τὰ ὑπὸ τὴν πλῆθον τρομερὰν δουλείαν διαταλούντα ἔθνη ἤθελον ὑποστῆναι.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Διυτέρω

Καταχώρησις

Αριθ. 157

Ὁ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Τήνου
Κλητῆρ, δηλοποιεῖ ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 46 καὶ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου 1844 ἐκτελεστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου Τήνου ἐκδοθείσης εἰς τὴν μετὰ τῆς Μαρούλας χήρας ποτὲ Ἰωάννου Κορνάρου κατοικοῦ Τήνου ὡς ἐπιτρόπου ἐκ διαθήκης τῶν ἀνηλίκων τέκνων τῆς ἐναγούσης, καὶ τοῦ Γασπαρῆ Μαρκουῖζου ἐναγομένου γεωργοῦ κατοικοῦ Τήνου δίκην, καὶ κατ' αἵτησιν τοῦ ἐνταῦθα κατοικοῦντος κυρίου Ἀντωνίου Πόμερ ἀντικλήτου τῆς εἰρημένης Μαρούλας ποτὲ Ἰωάννου Κορνάρου ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμόν ἐν τῷ Δήμῳ Τήνου ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς ἀγορᾶς ἐξωθεν τοῦ Καφενείου τοῦ Ἰακώβου Βακοντίου καὶ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Τήνου Κ. Σ. Βαχώμη τὸ εἰς τὴν θέσιν Στρατοῦ τοῦ δήμου Τήνου κείμενον χωράφιον ἐμπεριέχον συκάς καὶ ἀμπέλωνας τοῦ ὀφειλέτου Γασπαρῆ Μαρκουῖζου διὰ δραχ. 307. τῶν τόκων αὐτῶν καὶ τῶν τῆς ἐκτέλεσεως ἐξόδων γενομένων καὶ γεννηθησομένων ὀφειλομένων παρὰ τοῦ Γασπαρῆ Μαρκουῖζου πρὸς τὴν Μαρούλαν χήραν ποτὲ Ἰωάννου Κορνάρου, ὡς φαίνεται ἀκριδῶς περιγεγραμμένα τῶν τῶν χρέος καθὼς καὶ τὸ ἀναφερόμενον χωράφιον εἰς τὴν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν καὶ ὑπ' ἀριθ. 156 ἐκθεσιν ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ αὐτοῦ χωραφίου.

Ὁ πλειστηριασμός τοῦ εἰρημένου χωραφίου ἄρχεται ἀπὸ σήμερον καὶ θέλει τελειώσῃ τὴν ἑκτην τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Μαΐου ε.ε. ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τὴν 9 ὥραν Π. Μ. μέχρι τῆς 11ης. (ἄρθρ. 948 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.)

Πρώτη προσφορά προσδιορίζεται διὰ τὸ ἀνωτέρω κατασχεθέν χωράφιον ἢ προσφερθεῖσα ἀπὸ τὴν καταδιώκουσαν δανειστρίαν Μαρούλαν χήραν ποτὲ Ἰωάννου Κορνάρου δραχ. 300. ἢ δὲ ἐκτίμησις αὐτοῦ εἶναι δραχ. 400.

Ἡ κατακύρωσις γίνεται πρὸς τὸν προσφέροντα τὰ πλείονα ἀφοῦ παρέλθουν τρία λεπτά τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν δεδομένου σημείου διὰ σκηπανίου κατὰ τὴν δέξταξιν τοῦ ἄρθρου 974 τῆς αὐτῆς Δικονομίας.

Ἡ πώλησις γίνεται μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, τὸ δὲ χωράφιον κατακυρώνεται ἀμέσως πρὸς τὸν ἀγοραστήν, ἢ δὲ τοιχοκόλλησις καὶ κοινοποίησις θέλει γίνῃ συμφώνως μετὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 965. § 966. 967. καὶ ἐπόμενα τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἐν Τήνῳ τὴν 21 Ἀπριλίου 1745.

ὁ Κλητῆρ

Ἰω. Κυδώνης.

Αριθ. 156.

Ἐκθεσις

Ἀναγκαστικῆς Κατασχέσεως

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 46. καὶ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου 1844 ἐκτελεστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου Τήνου, καὶ τῆς πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον πληρεξουσιότητος δοθείσης μοι παρὰ τοῦ ἐνταῦθα κατοικοῦντος Κ. Ἀντωνίου Πόμερ ἀντικλήτου τῆς ἐνταῦθα κατοικοῦσης Μαρούλας χήρας ποτὲ Ἰωάννου Κορνάρου ὡς ἐπιτρόπου ἐκ διαθήκης τῶν ἀνηλίκων τέκνων τῆς, σήμερον τὴν τριακοστὴν πρώτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους ἐν Τήνῳ ἡμέραν Σάββατον τῆς ἐβδομάδος, ὥραν 3ην. Μ. Μ. ὁ ὑποφαινόμενος Κλητῆρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν διατελῶν παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Τήνου παραλαβὼν τὸν Δήμαρχον τοῦ Δήμου Τήνου Κύριον Ἰωάννην Σαγρέδον μετέβην μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ κατὰ τὴν θέσιν Στρατοῦ τοῦ Δήμου Τήνου κείμενον χωράφιον τοῦ ὀφειλέτου Γασπαρῆ Μαρκουῖζου γεωργοῦ κατοικοῦ εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δήμου Τήνου καὶ παρόντος τοῦ Δημάρχου καθὼς καὶ τοῦ ὀφειλέτου μὴ παρόντος τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ κατέσχον ἀναγκαστικῶς τὸ εἰρημένον χωράφιον διὰ δραχμ. 307. τῶν τόκων αὐτῶν καὶ τῶν τῆς ἐκτέλεσεως ἐξόδων γενομένων καὶ ἐπιγεννηθησομένων ὀφειλομένων παρὰ τοῦ εἰρημένου Γασπαρῆ Μαρκουῖζου, πρὸς τὴν Μαρούλαν χήραν ποτὲ Ἰωάννου Κορνάρου, τὸ μὲν χωράφιον σύγκειται ἀπὸ σκάλας τέσσαρας, ἐμπεριέχον συκάς καὶ ἀμπέλωνας, ἐν κελλεῖον καὶ ἐν ἀλώνιον ἀφαιρουμένους δύο ἡμισείας σκάλας, ἐξ αὐτῶν τῶν σκαλίων μὲ τὸ εἰρημένον κελλεῖον καὶ ἀλώνιον αἱ ὁποῖαι διαχωρίζονται μετὰ τὴν κατευθεῖαν γραμμὴν τοῦ μεσοτοιχείου τῶν χωραφίων τοῦ Ἰωάννου Πυρπινιά, καὶ Γεωργίου Φώσκολου, ὥς εἰς τὴν ἀντικρυ συκὴν κατὰ τὸ βέριον μέρος, αἱ ὁποῖαι ἡμισεῖαι σκάλας ἀνήκουν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν αὐτῶν Ἑλένης θυγατρὸς Γεωργίου Πυρπινιά κατοικοῦ τοῦ χωρίου Τριαντάρου τοῦ Δήμου Τήνου, πλησιαστικῶς τοῦ εἰρημένου χωραφίου εἰς πρὸς ἄρκτον τὸ χωράφιον τοῦ Νικηφόρου Ἀπέργη καὶ Ἰωάννου Ἀπέργη, πρὸς μεσημβρίαν μὲ τὸ τοῦ Γεωργίου Φωσκόλου καὶ Ἰωάννου Πυρπινιά, πρὸς ἀνατολὰς μὲ τὸ προικῶν χωράφιον δηλαδὴ μὲ τὰς δύο ἡμισείας σκάλας τῆς Ἑλένης θυγατρὸς Γεωργίου Πυρπινιά, καὶ πρὸς δυσμὰς μὲ τὸ τοῦ Ἰωάννου Παπαῆ Σαδαστιᾶ, ἐκτιμήθη δὲ τὸ εἰρημένον κατασχεθέν χωράφιον ὡς ἑγγιστα δραχ. 400. ἐπρόσφερεν ἢ καταδιώκουσα δανειστρία δραχ-

μὰς 300, προσδιορίζεται δὲ ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ ἀνωτέρω κατασχεθέντος χωραφίου ἢ ἑκτη τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Μαΐου Ε. Ε. ἡμέραν Κυριακὴν (ἄρθρ. 958 τῆς Πολιτ. Δικονομίας).

Εἰς πίστωσιν τούτου συνέταξα τὴν παροῦσαν ἐκθεσιν ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τὴν ὁποῖαν ἀφοῦ προηγουμένως ἀνέγνωσα πρὸς τὸν Κύριον Δήμαρχον ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ ὀφειλέτου ὑπεγράφη παρ' αὐτοῦ καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ Κλητῆρος, ὁ δὲ ὀφειλέτης δομολόγησεν ἄγνοιαν γραμμάτων.

Ἐν Τήνῳ τὴν 21 Ἀπριλίου 1845.

ὁ Δήμαρχος Τήνου.

Ἰω. Σαγρέδος.

ὁ Κλητῆρ

Ἰω. Κυδώνης.

Διὰ τὸ ἀκριδὲς τῆς ἀντιγραφῆς.

Αὐθμερὸν.

ὁ Κλητῆρ

Ἰω. Κυδώνης.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Γνωστοποιῶ πρὸς τὸ κοινὸν ὁ ὑποφαινόμενος ὅτι τὴν ἐβδόμην Ἀπριλίου 1845 ἡγόρασα παρὰ τοῦ Γαβριὴλ Παυτελοῦς Ἱερομονάχου τὸ χωράφιον ὀνομαζόμενον Κουντουρουσιδιὰ καθὼς εὑρίσκεται μέσα εἰς τὸ χωρίον Χώνες τοῦ Δήμου Κορθίου διὰ δραχμὰς τριακοσίας ἐβδομήκοντα καὶ γειτονεῖ μετὰ τὸν Δημήτριον Βοργιάν, μὲ τὸν ὑποφαινόμενον καὶ μὲ τὸν δημόσιον δρόμον, προσκαλῶ ὅλους ὅσοι ἔχωσιν ὅποι αἰτήματα καὶ αξιώσεις ἐπὶ τοῦ ρηθέντος χωραφίου νὰ παρουσιασθῶσιν ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας καὶ νὰ προτείνωσι τὰς αξιώσεις καὶ δικαιώματά των, ἄλλως θέλουν θεωρεῖσθαι ἀποκλεισμένοι παντὸς δικαιώματος ἢ αξιώσεώς των.

Ἐν Κορθίῳ τῆς Ἀνδρου τὴν 18 Ἀπριλίου

1845.

ὁ ἀγοραστής

Δημήτριος Ζερτοπούλης.

Ὁ Συντάκτης

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.